

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

nan, efter erhållen anvisning, afhentades uti des
hamn i masthugget.

Utkåledes finnes Wineburger-salt hos Herr Carl
Didric Swenson.

På Frelse-hemmanet Krokslätt, och Mologården,
en fjerdingväg ifrån Staden, äro 2 brune wagns-
hästar til salu: de försäkras at wara utan fel, star-
ke och wäl fodrade, äfwen bära Dragon-målet. Om
priset kan ägaren höras.

Rättelser.

N:o 36, sidan 562, r. 22, står resa, läs resta:
på samma sida, r. 28, står i stånd, och bör läsas
utom stånd; äfwen bör man läsa gäster för gossar,
s. 563, r. 1. Desutan märkes, at ej allena Her-
rar Frimurarne på Skeppet Fred. Adolph, utan
hela Besättningen sammankuter de i N:o 36 om-
förmålte, och nya barnhuset härstädes tillslagne 650
Daler Sällsvernmynt; hwarföre jag och glömt at
tacka. Möjligt, at jag och i N:o 37 giswet, på
god tro, Hr. Szwerske-Lieutenanten Boye 1000 plåtar
förmuyket; men då måste jag hört illa. Smedler-
tid tillkommer wår frukostige Taleman, Herr Re-
gistratör Wallenstråle, all heder och berömmelse, så
för hellska Tale, som för den owanliga Usus. För-
modligen är ej mindre det almännas, än Klubb-
bens, önskan, at flere tåktes följa et så upmuntran-
de och patriotiskt efterdöme.

Götheborgska

Magasinet.

Lördagen, den 27 September 1760.

Solons, en af de sju Wises, Reswerne*.

Solon, en af de sju wise Mästare, som pryde
den Gräkiska lärda werlden, war född i Sa-
lamina, och hade til fader Excectidas. Ifrån
barna-åren framlyste hos honom et ogement snille,
som igenom tidig skötsel af wittre män, bragtes til
den högd, at de lärde i östra länderna, ja hela sta-
ter, bitida fäste på det samma en wärdig upmärk-
samhet. Athen war den ort, där han först satte
sig i det almännas förtroende, at lagarnas förbä-
tring blef honom updragen. Hans drift och Sic-
kelsghet swarade äfwen så emot de Atheniensers för-
modan, at de, efter hand, sågo sina stadgar, en-
lige naturens ljust och en sund stats-klofhet, fäm-
lade, och äfwen nya lagar uppgifne, som blewo
faststälte, och til efterlesnad kundgjorde, hwaribland
det war en, at ingen skulle få utfatta penningar
på

D q

* Detta är nyligen inlemnad af Herr Hof-Secretera-
ren Balthinson.

på ränta, emot förskrifning, som gaf långifwären rättighet til låntagarens person och ägendom: ja, til at gifwa andra godt exempel, skänkte han efter sju talenter * af sådan slags förbran, som hans far hade lemnat honom i arf, och upmuntrade likaledes andre, at wisa lika ädelmod. Han gjorde den stadga, at de, som, efter råd och lägenhet, icke understödde sine mindre bemedlade anhörige, och de, som igenom otidiga utgifter förstörde sit arf, skulle anses för oärlige, samt at låttingar och obekymmer same om et för almånheten nyttigt lefnads-sätt kunde blifwa lagförde af hwar och en, som wille kända i sådant mål. Han förordnade äfwen, at de som icke förde en ordentelig lefnad, skulle uteslutas ifrån all tjenst wid domstolar. Han förminskade de kämpars belöning, som wunno wid de olympiska spelen, til 500 drachmer **, och gaf, efter beskaffenheten, mer eller mindre til dem, som gjorde bäst i andra hederliga krops-öfningar. Hans skäl härtill woro de, at man icke borde hafwa mer omsorg för dessa årolöner, än sådane, som de förtjent, hwilke med mandom fåttat för fäderneslandet, och med heder förlorat deras lif i strider, hwilkas barn skulle blifwa underhållne af almånna medel. Denna förnuftiga ordning upmuntrade ock folket så mycket, at man ifrån den tiden såg uti krig de största prof af hjelttergerningar, hwaraf en Polyzeles, en Cynegirus, en Callimachus, en Harmodicus, en Aristogiron, en

Miltiades

* En Talent gör, wid påh, 1000 Dal. Samt i wåra penningar.

** En Drachma utgör nu 2 Dal. Roppint.

Miltiades och flere wisat utmärkta prof, icke at förtiga den mandom, som luste uti en liten Gräkisk krigshår, då den wid Marathon angrep Perres, och hela hans Persiska magt. Solon föranskaltade, at de som genom ålder blifwet onyttige, och hwilka Euripides liknar wid lostitna kappor, skulle hafwa nödigt underhåld. Såsom försigtig lagstiftare, förordnade han, at en förmyndare icke skulle få bo under et tak med Pupillens mor, och at den, som war närmast til arftägt efter en yngres fränfalle, skulle antaga sig des förmynderskap. Han stadgade, at en Råds-Herre, som war funnen drucken, skulle undergå dödsstraff, at den som behölt et en annan tillhörigt hittat ting, skulle äfwen dö, at man skulle sticka ut bägge ögonen på den, som gjorde en enögd aldeles blind, och at en Pitscherstickare, wid penninge = böter, icke skulle få behålla sådane signeter, som til honom kunde wara sålba. Han gjorde äfwen många andra lagar, som skulle blifwa för widlystiga at omtala, hwilka han lär skrifwa på trä-taflor.

Solon hade mycken agtning för Homeri skrifter, och utstakade på hwar sätt, de läsas och förklaras skulle. Han war ock den förste, som utmärkte zode dagen i hwar månad med et namn, som öfwerensstämd med månens förändring, och rådde tillika Athenienserne, at inrätta sina årsräkningar, efter månens lopp. Igenom sina witra gerningar tillwan han sig sedan allt mer och mer almånhetens förtroende, så at hans förordningar blefwo utan motsägelse eftersewade, til följe hwaraf han äfwen

gaf de nio Styresmännen uti Athen rättighet at utgöra en öfwer-domstol i alla wigtiga mål. Han brukade säga, at ord förebilda gerningar, och at magt är det, som gör Konungars rätt. Han liknade lagar wid spindelwäfsar, som emotstå små pustrar, men sönderflitas af de större, och Tyranners gunstlingar tyckte han vara like spelpenningar, emedan sådana behöfwas ibland til större och ibland til mindre antal: desutan satte deras Herrar wärde på dem efter omständigheterna, uphöjde dem de wille til hedder, och sedan åter ofta förnedrade dem. Då någon frågade honom, hwarföre han icke kommit ihåg, at utsätta något särskilt straff för fader-mord, swarade han: Jag har icke kunnat föreslå mig, at någon så långt skulle kunna strida emot naturens ordningar. Man begärte likaledes, at af honom så weta, hwad som måst kunde bidra till lagshdnad. Der wore, sade han, at de som icke hade at klaga, togo lika så stor del i den oförrätt, andra ledo, som skulle den angå dem sjelfwe. Han höll före, at rikedomar, igenom det de understödde människors åstundan, tillika åstadkommo högfärd. Han förbödd alla sådana tragödi- och andra theatraliska spel, som icke hade sanning til grund.

De tänkesätt, som han egenteligen påyrkade til efterföljd, woro dessa: Tro, sade han, at ärlighet är mera at lita på, än de största eder. Ägter eder för at ljuga. Tänker på at upfinna wärdiga göromål til efterföljd. Öker icke obetänksamt edre wänners antal

tal, och söker at behålla dem i en gång eder förwärfwat. Söker icke at besalla öfwer andra, förän i sjelfwe hafwen lärt at lyda. Råder icke til det som är behageligast, utan til det som är nyttigast. Låter förnustet i alt wara eder wägwisare. Undwiker elakt sällskap. Wörder Gudarne, och hedrer edre anhörige. Görer icke för mycket i något.

Solon har och gjort särskilte lagar, sammanfresiwet tal, och uprättat wissa lefnads-reglor för sin egen person. Han war äfwen älsfare af werskonsten, och utgöra allenast hans Elegier öfwer Salamina och Atheniensiska Republiken 5000 werfar.

En gerning, som satte Solon uti mycken högagtning hos Athenienserna, war äfwen denna: Sedan Athen och Megara nästan aldeles hade utmatat hwarandra igenom ständiga krig, för at få et beständigt Herrawälde öfwer ön Salamina, som hwar för sig påstod wara deras fädernesland, läto de Athenienser änteligen kundgöra et påbud, som, wid dödsstraff, förbödd at tala om denna ös inkränkande. Solon såsom en rebellig Patriot, hwilken icke kunde tåla någon så betydande och tillika obillig söndring ifrån Atheniensiska staden, betjente sig af den konsten, til at få saken åter i gång, at han, klädd uti gemena kläder, och i stålning af en hufwudyre människja, syntes wid gathörnen, hwarest myfikenhet hade sammanflockat en hop folk, och lät där upläsa några werfar öfwer den Salaminiska saken,

faken, hvarigenom han upmuntrade folket at sätta sig emot det omtalte påbudet. Dessa werkar gjorde och så stort intryck hos almånheten, at man strax förklarade krig emot Megarensene, hwilke blefwo Plagne och Pilde wid ägande rätten til ön. Til at sedan wisa, at de Athenienser waret och nu borde wara ägare af ön, lät han öppna några grafwar, hwarest liken funnos wara wände emot öster, och at lif-kistorne hade påskrifter, som wiste, hwarest de döde woro födde, med mera, hwilken sed de Athenienser ifrån urminnes tider brukat. Ifrån denna tiden började folket göra än mera wäsende af honom, och önskade, at han wille åtaga sig stadens styrrel. Sådän benågenhet kunde dock icke förmå honom därtill, utan i det stället gjorde han allt hwad han kunde, til at hindra Pisistratus, sin slägtning, ifrån enwäldet, som han då eftersträfwade. Hans anstalter kunde dock icke hindra Pisistratus, at winna sin affigt, emedan Rådet war honom gynnsamt. Solon, som icke kunde gilla Pisistrati uphögelse, såg sig nu mera icke rätt säker i Athen, utan reste til Egypten, hwarifrån han for til Cypern och til Crofi Hof, där denne Konungen, sittande på sin thron, frågade honom, om han någonsin sedt något skonare, hwartil Solon swarade. **Cuppar, phasaner och påfoglär äro härligare at se på, efter de sådt sin fågring i större grad af naturen.** Sedan reste Solon til Cilicien, hwarest han bygde en stad, och gaf den namn af Solos.

Under

Under sina resor förebrådde han Pisistratus igenom bref sin enwälds-lust, och denne åter gaf honom, igenom swar, tillkänna sin rättighet därtill, samt försäkrade denne flygting om all säkerhet, i fall han wille wända om til Athen igen; men Solon war mera mån om sin frihet, än at han wille underkastat sig en Enwälds-Herres behag, utan förläsa ifrån sit fädernesland til sin död, som inföll på hans åttionde år, under det han wistades på Cypern. Han förordnade före sin död, at hans ben skulle föras til Salamina, där brännas, och askan strös öfwer hela ön, för at wisa sin kärlek emot fädernes-bygden.

Witterlekar.

Grasskrifter öfwer Lieutenanten wid Husar-Regimentet, Herr Grefwe Clas Jacob Sparre.

En Hjelte all sin heder sätter
 Där i, at wisa ädel själ,
 Han unnar alla mänskor wäl,
 Men trotsar hat och oförrätter;
 Han söker först på sig at rå,
 Och fruktat sedan inga öden;
 Går oförskräckt igenom döden,
 At en obödlig ära få.

D q 4

Han

* Denna wakra mätning utmärker både wår futtonärige Hjelte, och lyckelige Författare, H. Lect. Wallensträle.

Han glömmet hvad Han hast at ärfwa:
 Et prägtigt namn och förnam börd;
 Men räknar för sin rika Skörd
 Det pris Han kan sig self förwärfwa.
 Han wil den lyckan icke se,
 I hwilken Han owärdigt lyser;
 Det wärde Han innom sig hysar,
 Är mer än lyckan kunnat ge.

Med låga tankar i sit hjerta,
 I alla skiften lika stor,
 Han pröfwar modet hwar det bor,
 Och blöder ofta utan smärta.
 Han delar huggen ut med wigt,
 Och där, som tusend dödar rafa,
 Där klår Han Fott förutan fasa;
 Ty detta är Hans öma pligt.

Mot Fosterlandet huld och trogen,
 Han ofrar lif och lefnad opp;
 Och skal Han dö, så har Han hopp,
 I unga år at wara mogen;
 Då segrar Han i döden wist;
 Men ach! hvad wil jag mera måla?
 Min aning kan ej brögsmeal tåla:
 Just sådan Hjelte ha wi mist.

Han hastar at sin aston hinna,
 Och går, som Solen, prägtig ner;
 På ringa tid man honom ser
 Båd komma, blänka och förswinna.

Dell

Den lyckan war ej honom nog,
 I födslen at en Sparre blifwa,
 Nej, äran wille honom gifwa
 Et Hjelte-namn förän Han dog.

Uppå det fält, som Han här särgat
 Med Patriotisk ädel Blod
 Har äran rest en minnesstod,
 Där hon Hans namn mot tiden bärgat.
 Han kallas säfängt hit igen,
 Men däruti man hugnad finner,
 At Sparre-modet ännu brinner
 I många kända Swenska Män.

* * *

At wäga lif och blod för timlig enstöld lycka,
 Sker af naturlig drift, som söker eget wäl;
 Men wara lycklig född, och icke nögd sig tycka,
 Förän, til andras gagn, man wist sin stora själ,
 Det war Gref Sparres lott, som dog med ut-
 wald ära,
 Då mot wår fiend Han sägs wapnen modigt bära.
 C. G. V.

* * *

Bland vapnebrak, på blodigt fält,
 Där bleka döden hiskligt swärfwar,
 Jag ser en Yngling *, som ej bärfwar,
 Men mera nögd, än i et tält,

D q 5

Och

* Salig Grefwen war född den 19 Januari 1744, och således allenast på sit 27de år.

Och uti alt så färdig, öfwad,
 Fast Bardaleken nog war ny *,
 Ut Hjeltén, måst i strid bepröfwad,
 Kan sig därwid ej mindre bry.

Med moget wett och manligt mod,
 Sin anförtrödda tropp Han förer;
 Fast eld och dån och knall man hörer,
 Och markén färgad blir med blod;
 Fast Karpa järnet synes rafa,
 Och mordiskt tekna hufwud, arm;
 Det hjertat kan dock icke fasa,
 Han bår, som Swensk, uti sin barnt.

Han delar dryga huggen ut;
 Hans lärospån är mästestycke;
 Skönt ung, Han har i allas tycke
 Et rum bland Hjeltar utan prut.

Men

* Utskilliga gånger förut hade dock wår unge Krigsman wifad största prof af hurtighet och mandom. Wid öfswergången af Peene-Strömen war han med de förste, som fienden angreps; likaledes på andra stån om Demin, utom det at han nog ofta war ute at recognoscera, och hade fältwakt. Uti Skarpa schermytlingen för Friedland, där Ryttmästarna Coyet och Quilfelt illa blefwo särade, anförde han ensam avant-gardet med all heder och lycka. Den 1 Sept. bewistade han, under Siverste-Lieutenanten Herr Grefwe Putbus commendo, en håftig schermytling, som flera timar påstod.

Men ach! hwad nu, jag ser, Han blefnar,
 Då han helt länge fäktat käft *?
 Et döbligt Fott wår Hjelte tefnar,
 Och gör, at lifwet blir utsläkt.

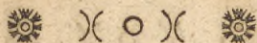
Ach! ohfvsfott, så skal för dig,
 Så ädelt, tappert blod utrinna;
 Har du ej funnat någon sinna,
 Hwars saknad mindre ångslat mig?
 Skal Swerge så sit arfwod mista?
 Skal wåren bli en skynsam höst?
 Skal Hjeltén gömmas straxt i kista?
 Hwar blir en ålskad Moders tröst?

Är ämne nog til store Mån,
 Bland oss, som Rifens bästa söka,
 Som Manhems Hjeltars antal öka,
 Som kånnas på sin frågd igen;
 Som Guda-magten lärt at wörda;
 Som södde up i wett och dygd,
 Med glädje lätta medlems börda,
 Och stänga lasten från wår bygd.

Som yfwas ej af börd och ätt;
 I bröstet mänskjo-hjerta hysa;
 Wid rånkor, illgrep, konster rysa,
 Och främja dygden på alt sätt;

Som

* Attagnen härstädes börjades om morgonen kläckan wid pås 6, och Salig Grefwen träffades ej förr än kläckan 10.

Som rätt och sanning aldrig kränka;
 Som räkna för sin största winst,
 Att redligt tala, moget tänka,
 Och egen fördel söka minst?

Men mer än ämnet vi nu mist;
 Ho undrar, kinder äro wäta?
 Och stönt wår sorg kan intet båta,
 Fast gråt ej fyller denna brist;
 Hwart redligt hjerta dock må ömma
 En saknad almän, kånbar, swår;
 Wi kunne ej det stötet glömma,
 Som unge Grefwen lagt på bår.

Rik förfstling af den bästa störd
 Han Fosterlandet redan stänkte,
 Och äran i sin upgång blänkte,
 Som witne om Hans höga börd.
 Hans namn of fört beständigt blifwer;
 På Hjeltars wis Han nådt sit slut,
 Och ädre efterdöme gifwer,
 Att gå den wäg, Han stakat ut.

Men Högsta Magt, du i dit råd,
 Om lif och död wil sjelf bestyra;
 Förlåt, om tankan stulle yra,
 Och gör of nögd med din nåd!
 Wår Döde bad; du nådigt hörde
 En trogen, ödmjuk böne-röst,
 Och honom til din sällhet förde.
 Jåt detta bli mot sorgen tröst!

S. 2.
 Hwad

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgske Werelcoursen.

Onsdagen, den 24 Septemb.

London	- -	68 $\frac{3}{4}$ à69	-	Dal. Rmt.
Amsterdam	-	65	- -	Mit Rmt.

Antkomne äro Skepparne Jacob Sparman
 Pehrson ifrån Crofswyk, och sist ifrån Uddewalla med
 salt, Berent Walls ifrån Amsterdam med mursten
 och litet packhusgoods, Martin Miskner ifrån Crof-
 swyk med salt, och Andreas König ifrån Bremen
 med mursten.

Utgångne äro Skepparne Zacharias Juthe
 och Oluf Knape til Hull, Nils Weising til Am-
 sterdam, Oluf K. Bagge til Dundie, Peter Åker-
 stedt, And. Mich. Schale til Belfast, alle med
 järn, W. Coldbeck til Riga, och Swen Nilsson
 til Hamburg med sill.

Helsingör. Den 15 Septemb. afgingo Skep-
 parne Stephan Dibrichson och Nils Nilson ifrån
 Carlserona til Göteborg med tunnor, Daniel Wil-
 de och Michael Klein ifrån Stockholm til Amster-
 dam med tjära, Anders Andelin ifrån Åbo til Li-
 borno med bräder, Jon H. Lunt ifrån Wisby til Am-

Amsterdam med tjära, och Johan Lindqvist ifrån Stockholm til Dublin med järn. Den 16. Anton J. Strömberg ifrån Rouen til Stockholm med gibs, Peter Falk ifrån Carlscrona til Göttheborg med stäfwer, Jon Utter ifrån Stockholm til Amsterdam med järn, Ebbe Andersson och Lars Engelbrechtson ifrån Calmar och Carlscrona til Göttheborg med salt.

Små Kyrko-tidningar.

Den 23 dennes, och således natt och år efter framledne Domprostens, Herr Doctor Ubechels afgång ur werlden, förrättades et Domprostewolfastän Consistorii Fulmächtig kunde ej lagligen bewista det samma. De kallade woro Kyrkoherden i Jungby, Herr Magister Olof Ekedom; Kyrkoherden i Weddige, Herr Magister Peter Arfwidson; Lectorn och Prosten, Herr Magister Jacob Arfwidson; Prosten och Kyrkoherden, Herr Magister Matthias Ekström; Oeconomia-Professorn, Herr Magister Clas Bl. Trozelius, och Catechet härstädes, Herr Magister Hans Gårda.

Prosten och Kyrkoherden i Uddewalla, Herr Doctor Jonas Walborg, och Kyrkoherden i Skede, Herr Olof Kloth, äro kallade, at, såsom Fulmächtige ifrån Bohus-län, resa til förestående Riksdags-Adjuncten uti Jstorp, Herr Hans Ström, at förordnad til Kyrkoherde uti Ormewalla.

I Tyfka församlingen föde 1 barn.

I Kronhus-församlingen födde 2 barn: *Wigbe*

de Soldaterne Peter Sandberg och Brita Swensdöter, Christian Fried. Perdeman och Enkan Christina Jonsdöter: Döde Soldat-hustrun Catharina Hasslegren, 60 år gammal, af tårande sjukdom, och 1 Soldat af ofönd sjukdom.

Korta Lärda Nyheter.

Pope, den herömde Engelske Poeten, har hedrat Newton med flera gratifikationer. En des tanke, författad på Engelska språket, lyder på latin således:

Mersa diu tenebris jacuit Natura; Deusque,
Sic Newtonus, ait; mox erat ipsa jubar.

En annan på stenstyl är ej heller illa träffad:

Isaacus. Newtonus.
Quem. Immortalem. Testantur.
Tempus. Natura. Cælum,
Mortalem.
Hoc. Marmor. Fatetur.

Kundgörelser.

En Bok, bestående af Chartor och Ropparstucken, sås til köps hos Bokbindaren, Herr Johan Georg Lange, och förnöjer deras längtan, som wilja se Tyfkland i sin hisfeligen martialiska målning. Nästkommande Tisdag före middagen blifwer uppå denne Stadens Auctions-kammare försäldt et parti,

parti, bestående af tolfhundraade tunnor, Linebut-
ger salt, som ligger uti Herr Christian Arfwidsons
hamu uti masthugget.

Et parti nya sille-trån af gran, som utgöra hela
och halfwa tunnor, med sjerdingar och några st-
tingar, til 137 tunne-rum, finnes til köps, och kan
befes hos hållstensbrukaren Per på Sannegården,
som äfwen om priset lemnar underrättelse.

Uppå Wåstergården i Aby finnas goda äpslen af
flera sorter til salu, hwaraföre de, som där af äftun-
da, tåckas gifwa det tillkänna uti Pauliniska huset
på stora Hammegatan, och i nästa vecka frukten af-
hemta.

På källaren Tre-Kemmare finnas friska berg-
ostron.

Skulle någon äftunda husrum, bestående af
tvånne kanwar och en sal, kan underrättelse där om
fås i huset, hwarest wickobladen tryckas.

En hyresman äftundar 5 eller 6 rum til et lagom
hushåll, hwarom underrättelse widare fås och lem-
nas hos mig.

En wäl conditionerad, öfvertäkt och fyrstiftig
wagn, hwilken hwilar på en nästan aldeles ny un-
derwagn och stål-axlar, är til salu, och kan befes
hos Wagnmakaren Måster Wallman, boendes hos
Sadelmakaren Scholmeyer på Kongsgatan, hwar-
est ock fås underrättelse om priset.

Från Wärmeland är ankommen en äfsestade til
mig, utan någon berättelse om rätt ägaren; men
föremödas tillhöra någon i Göttheborg.

Göttheborgska Magasinet.

Lördagen, den 4 October 1760.

Tankar wid Torfsfjorden.

Våre mässar, som i senare tider så mycket til-
gripas, särdeles i Halland och Skåne, sedan
Stogarne därstädes blifwet uthugne, utwisa bedröf-
weligen, hwad et rike förlorar genom en oberäk-
sam hushållning. Efter wårdslösa Stogshyggen,
oberäknsamt handtering, och skabelig trähandel med
utlänningar, har man ändteligen af nöden gjort en
ögd, och sparat Stogen; men med förbehåll, at
tilgripa slesswa jorden, och af hånne bereda et on-
tueligt bränste.

Myckenheten af sankfjord i Sverige, jämte na-
tueliga tillökningen af inbyggare, öfvertygga oss nog-
samt, at Skaparen ämnat wåra färr och myror til
helt andra ändamål, än at blifwa et öfhyldigt offer
för den tårande elden. Se wi på den wisa ord-
ning, hwilken den Allsmågtige här på jordstötet
stadgat; blifwe wi förwiffade, at försynen låtet det
ena öka sig emot det andra, och til en wis mycken-